

Korkuyorum Ben Anne

– AhmetÇELİK · 13 Ekim 2020

Karanlık dehlizleriyle bu bedeni çok sevdim
Ölüm denilen fıranktan korkuyorum ben anne
Takvim sayfası dururken ecele koşarak evdim
Yalnız yatılan topraktan korkuyorum ben anne.

Haktan gayrıymış sanarak öğütle örüklenen
Sen ağaçsın söylemiyle durmadan körüklenen
Güvenli dalından düşüp yâd ele sürüklenen
Yelin önünde yapraktan korkuyorum ben anne.

Keyfımce yüzmek isterim bir ilmin deryasında
Her gece görmek isterim ruhun aşk rüyasında
Kendim seyretmek isterim hakikat aynasında
Çöl aratmayan çoraktan korkuyorum ben anne.

Bak kan sızdırır bileğim sevap tutmaz eleğim
Benim Rabbe boş küleğim sırtta odun şeleşim
Maşuka varmak dileğim bekletme sen meleğim
Berzah benzeri duraktan korkuyorum ben anne.

Fazla yok her şey tas tamam kime sitem edeyim?
Kör varlıklar sofrasında tek yudumluk badeyim
Kaçmak zor gökse kapalı bilmem nere gideyim?
Camda bekleyen Burak'tan korkuyorum ben anne.

11.10.2020

Ahmet Çelik